

80 let Sokola

pro Kyje a Lhotu Bradleckou (1920 - 2000)

P ř í l o h a B r a d l e c k é h o l i s t u

Prvopočátky českého Sokolstva musíme hledat v době národního obrození. Po uvolnění tlaku z Vídně počátkem šedesátých let 19. století získali Češi volnost pro zakládání různých spolků. Mezi nimi po vzoru německého spolku byl r. 1862 založen i první český tělocvičný spolek zásluhou cvičenců ze Schmidtova tělocvičného ústavu. V jejich čele stál dr. Miroslav Tyrš a dále bratři Grégrové a Em. Tonner. První valná hromada se konala 16. února a prvním starostou byl zvolen Jindřich Fügner. Cvičit se začalo 5. března v tělocvičně J. Malýpetra v Panské ulici pod vedením M. Tyrše. Sokol velmi záhy rozšířil svou činnost i do ostatních oblastí lidského života. Veřejně proklamované vlastenectví a sebevědomé vystupování mu získávaly stále více příznivců. Dr. Tyrš vypracoval se svými spolupracovníky tělocvičné názvosloví, které se stalo podkladem pro všechny slovanské země. 1. června 1862 bylo první veřejné cvičení a na něm byl představen sokolský prapor.

Ještě roku 1862 bylo založeno dalších 8 jednot, a to v Brně, Jaroměři, Jičíně, Kolíně, Kutné Hoře, Nové Pace a Turnově. I z tohoto výčtu je jasné, že se sokolská myšlenka v našem kraji ujala velmi záhy.

V Lomnici nad Popelkou vznikl Sokol r. 1870. V květnu poslali budoucí lomničtí Sokolové své stanovy ke schválení do Vídně. Přestože se jednalo pouze o opis již schválených stanov novopackých, přišlo z Vídně jejich zamítnutí a stanovy musely být přepsány. Poté byly konečně schváleny, a tak se 25. června 1870 mohla konat první valná hromada Sokola v Lomnici nad Popelkou.

Vznik Sokola v některých obcích Lomnicka:

Lomnice nad Popelkou	1870
Libštát	1897
Libuň	1898
Tatobita	1899
Stružinec	1901
Nová Ves nad Popelkou	1912
Rváčov	1912
Košťálov	1920
Kyje a Lhota Bradlecká	1920
Syřenov	1921
Tuhaň	1921

Ustanovující řádná valná hromada ze dne 21.3. 1920

O založení Sokola pro Kyje a Lhotu Bradleckou vypovídá nejlépe zápis z ustanovující řádné valné hromady. Zde je jeho úplný přepis:

Valná hromada začala o 1/2 2. hod. odpoledne za účasti 12 členů a 22 sester. Bratr Klecar, náčelník župy Čížkovy, nejprve promluvil úvodní řeč o Sokolstvu, jaké má povinnosti, jaké jsou jeho ideje, a co jest povinností členů a jich vyvolených činovníků a o 7. sletu všesokolském v Praze. Po ukončení úvodní řeči bylo přikročeno k volbám činovníků.

za starostu	zvolen br. Jar. Fučík	
za náčelníka	zvolen br. Boh. Stránský	
za vzdělavatele	zvolen br. Jos. Fučík	
8 členů výboru:	br. Mizera Bedřich	28 hlasů
	br. Dědek Petr	25 hlasů
	br. Černý František	30 hlasů
	br. Jodas Antonín	26 hlasů
	br. Zajíc Josef (Lhota)	22 hlasů
	ses. Zajícová Bož. (Kyje)	14 hlasů
	br. Fišera Jan	14 hlasů
	ses. Luňáková Fran.	26 hlasů
4 náhradníci:	Jenčková	14 hlasů
	Zajíčková	14 hlasů
	Podziměk	13 hlasů
	Mrázková st.	11 hlasů

za revizory účtu zvoleni br. Vojtíšek a Mizerová Anna

za vyslance do župy zvolen br. Blažek Jan

za náměstka starosty br. Zajíc Josef (Kyje)

za náměstka náčelníka br. Dědek Petr

1) Pak následoval rozhovor o založení odboru Sokola železničského anebo samostatné jednoty. Br. Klecar navrhuje, aby se založila samostatná jednota, poněvadž se odbory neosvědčují. Návrh ten jednohlasně přijat.

2) Usnesení, do které župy má náležeti naše jednota. Br. Dědek navrhuje do župy Čížkovy, protože jest nám nejbližší a lepší příležitost do schůzí župních. Návrh ten přijat.

3) Volné návrhy: br. Černý dává návrh, jaké ponese jméno naše jednota. Což bylo odhlasováno Kyje - Lhota Bradlecká.

Schůze ukončena o 1/2 6. hod. navečer a se ještě přistoupilo k vyjednávání místnosti pí Mrázkové, kterou zastupoval br. Polman a zároveň provedena smlouva o místnost ku cvičení.

Podepsáni Petr Dědek, jednatel

Stránský Bohumil, náčelník

Josef Zajíc, Lhota

Josef Zajíc, Kyje

Ještě v roce 1920 začal nově vzniklý Sokol pro Kyje a Lhotu Bradleckou vyvíjet veškerou spolkovou činnost. Jako první tělocvičné nářadí byla zakoupena žíněnka. Sokolové si obstarali členské odznaky a pásky na kroje. Horší to bylo s umístěním knihovny, ve které by byly materiály od České obce sokolské (Č.O.S.). Protože lhotečtí Sokolové neměli žádnou spolkovou místnost, navrhla nakonec hostinská Vlasta Mrázková (sama členka Sokola), že se knihovnička může umístit do skříňky v malé místnosti vedle šenkovny. I taková věc, jakou je nákup duše do kopacího míče, se stala předmětem diskuze na výborové schůzi. V začátcích svého působení (dva roky po světové válce) neměl Sokol peněz nazbyt. Duše se koupila, ale kdo chtěl s míčem čekat, musel za každou hru zaplatit do pokladny 20 (člen) nebo 40 (nečlen) haléřů. Jedním z nejpoužívanějších nářadí té doby byla hrazda. Není proto divu, že po ní (po vzoru cvičenců jiných jednot) zatoužili i Sokolové z Kyjů a Lhoty a rozhodli se ji zakoupit v jičínské prodejně pana Mendíka. Půl roku po založení jednoty její první starosta, učitel Jaroslav Fučík, shledal, že se práci spolkové nemůže věnovat plnou silou, neboť mu to nedovolují kantorské povinnosti. Do další valné hromady tak úkoly starosty přešly na ostatní členy výboru. Každá jednota měla svého posla, a ten samozřejmě nemohl chybět ani v té naší. Za pět korun měsíčně začal tuto práci vykonávat chlapec od žákovského dorostu Josef Luňák. Z první žíněnky zbylo dost plátna, a tak si Sokolové nechali zhotovit ještě jednu, menší. Z divadel a zábav se pomalu začala plnit i pokladna. Které nářadí nakoupit nyní? Po hrazdě padla další volba na bradla. Chybějící peníze si Sokolové vypůjčili ve lhotecké Kampeličce. Výbor se také usnesl, že návrh na nově přijaté členy nejprve posoudí, aby do našeho Sokola nebyl přijat někdo, kdo by mu dělal ostudu. Na Sokoly ale čekaly i smutnější věci. Jednou z nich bylo doprovázení svých členů na jejich poslední cestě. V sokolských krojích za účasti členů okolních jednot se takto museli již v prvním roce své existence rozloučit se sestrou Stázičkou Mrázkovou.

Začátkem roku 1921 byl do funkce starosty zvolen Josef Zajíc ze Lhoty a za místostarostu Josef Zajíc z Kyjů. Svá místa zastávali ke spokojenosti členů, a proto takto vypadalo vedení Sokola pro Kyje a Lhotu Bradleckou až do r. 1939, kdy si funkce po hlasování valné hromady vyměnili. Krátce po nástupu do své funkce se musel potýkat i s kázeňským prohrěškem náčelníka jednoty na výborové schůzi 26.2. 1921. V zápise z ní stojí toto: *Po přečtení zprávy pokladní se br. náčelník (Bedřich M.) vzdálil ke druhému stolu, kde zahájil hru v karty. Byl několikrát vyzván bratry, aby zanechal hry a aby si šel sednout tam, kam patří, a co jest jeho povinností. Br. náčelník odpověděl docela chladně, že také poslouchá, oč se jedná. Br. starosta vystoupil proti náčelníkovi a vyzýval ho, aby zachovával kázeň sokolskou, a že jako náčelník se má chovat vzorem mužstvu a jít dobrým příkladem, a ne sám aby šel špatným. Br. náčelník odpověděl, že mu do toho nic není a že si můžem náčelníka zvolit jiného, že on nemusí být. Po velké debatě br. Dědek Petr*

dává návrh, aby byla svolána mimořádná valná hromada a zvolen nový náčelník. Br. starosta ještě jednou vyzýval br. náčelníka, zdali na svém výroku trvá, a br. náčelník, že ano. Takto bezprostředně zapsal debatu z šenkovny hospody čp. I jednatel Petr Dědek. Nutno ještě dodat, že náčelníka stihl krutý trest, protože mu byl na tři měsíce odebrán sokolský odznak.

Ještě v roce 1921 Sokolové shánějí kladinu (tu však nakonec koupili až r. 1927), deset párů kuželů, švihadla a 25 míčů. V létě se povozem vydali na slet do Hořic, kde si zacvičili muži i ženy. Uspořádali výlet do Prachovských skal, posvícenskou zábavu, akademii, přispěli na obecní knihovnu částkou 120 Kč a dalších 10 Kč poslali jako příspěvek na stavbu sokolovny v Litoměřicích. K tomu všemu pilně cvičili, hráli divadlo, pořádali besídky zábavné i vzdělávací. Sokolové byli také upozorněni, aby na schůzích používali pouze oslovení "Ty".

Do roku 1922 vstoupil Sokol (jak ostatně činí dodnes) pořádáním svého plesu. Ve výzdobě hospodského sálu nemohl chybět sokolský prapor a obrazy Tyrše a Fügnera. Nad vchod hospody byl také natrvalo opatřen emailový sokolský znak. Z rozhodnutí ČOS měly být při cvičeních vyměněny polnice za bubny. V létě se na zahradě u Mizerů postavila hrazda pro cvičení pod širým nebem. Ve výletních krojích se Sokolové vydali do Soběrazi, kde byl v tomto roce slavnostně odhalen pomník mistra Jana Husa.

Okrskové cvičení se konalo v Konecchlumí a ze Lhoty se tam opět vypravil povoz. Na cvičení dorostu do Nemyčevsi se z finančních důvodů nejelo. Veřejné cvičení se po dohodě s rotmistrem konalo na střelnici.

Sokolský ples v roce 1923 nebyl pořádán z důvodů velké nezaměstnanosti. Po počátečním nadšení dochází v tomto roce k útlumu činnosti Sokola a naše jednota za to dostala i důtku na župní schůzi v Jičíně.

Do roku 1924 však vykročili Sokolové o poznání svižněji. Již přelom roku je zastihl při pilné práci na výměně podlahy na sále v hostinci. Na lednovém plese se tak tančilo po nových prknech. Na slet jeli Sokolové do Bělohradu a v tomto roce navštívili další cvičení ve Slatinách, Kopidlně a Železnici. Veřejná cvičební hodina se tentokrát konala na Kyjích.

Život Sokola v průběhu roku se tak dostával do vyjetých kolejí spolkové činnosti. V lednu ples a valná hromada, potom divadelní představení (nebo několik), v létě cestování na okrsková cvičení, oslavy v okolí, výlety, na podzim opět nějaké to divadlo, 28. října akademie a k tomu po celý rok pravidelná cvičení dětí i dospělých, každý měsíc výborová schůze a do toho všeho nepravidelné přednášky, besedy a večírky.

Roku 1925 se členem Sokola stal rotmistr Jan Motl, a střelnice se tak stala místem mnoha akcí Sokolem pořádaných. Na schůzi 7. 10. 1925 se projednávala i urážka Sokolstva, kterou vyřkl p. Krejčí v hospodě u Matoušků. Zatím prý bude pouze napomenut, ale podruhé se bude pokračovat u Č.O.S.! Cvičení je v tomto roce opět o něco slabší. Některé hodiny se tak pro malý počet cvičenců vůbec nekonal.

V květnu r. 1926 (2.5.) byly v Jičíně rozřazovací sletové závody. Do Prahy jeli nakonec z naší jednoty cvičit prostná tři zástupci. Celkem se pražského sletu zúčastnilo 7 našich Sokolů, z toho 5 v kroji. I slavnostního odhalení pomníku padlým z I. světové války se zúčastnili Sokolové ve slavnostních krojích. *Sraz v jednu odpoledne u splavu!* Cvičení bylo za tento rok více než dobře navštěvované, a tak jediný povzdech, který můžeme vyčíst z řádků zápisů výborových schůzí, je ten, že po zapůjčení 121džbánek na pivo na požární sjezd do Valdic, nebyly tyto stále ještě vráceny.

S tradičním plesem byly v roce 1927 trochu problémy, neboť při poslední akci došlo k neshodám s kapelou p. Slavíka z Kyjů. Nakonec byla smlouva uzavřena s hudbou p. Válka z Lomnice za 300 Kč a 1 litr piva a večeri na hudebníka. Opravovalo se také acetylenové světlo ve cvičební místnosti. Na okrskový slet se vydali cvičenci do Libuně. V roce 1927 vyvrcholily také spory s hostinským Kalvachem, který si neustále stěžoval na chování Sokolů při cvičeních. Ti byli tak znechuceni, že začali po Lhotě shánět stodolu vhodnou ke cvičení. V tomto roce také Sokolové poprvé nešli na slet povozem, ale autem. Tuto moderní dopravu si objednali u pana Šolce v Lomnici nad Popelkou a projeli se až do Mladé Boleslavi. Do inventáře přibyla kromě kladiny i nová žíněnka. Spory s hostinským se podařilo do léta urovnat a Sokolové tak mohli využívat i nová kamna, která do sálu Kalvach koupil.

V roce 1928 nechávají Sokolové zavést do sálu elektrický proud. Poprvé se zde žárovka při cvičení rozsvítila však až začátkem r. 1929 a osvětlovala velkou cvičební místnost silou svých 15 wattů! Cvičenci si nemohli tolik světla vynachválit. Vždyť dosud cvičili pouze u petrolejových či acetylenových lamp. Hostinským se stal v tomto roce (1928) p. Vik, který zároveň vstoupil do Sokola, a cvičení tak začalo být prozatím bezproblémové.

Od roku 1929 můžeme v zápisech ze schůzí narazit na úhledný rukopis Karla Havla, mj. prvního lhoteckého kronikáře, který se stal na dlouhé roky i zapisovatelem Sokola. Jedna z jeho prvních zpráv vypovídá o silném nadšení lhoteckých Sokolů pro vlastní koupaliště. Hned v neděli po schůzi hledali po Lhotě vhodné místo ke stavbě a psali na Č.O.S. a okresní úřad do Semil o radu a návody. Přelom dvacátých a třicátých let však pro svůj nepříznivý ekonomický vývoj nepřál podobným projektům, a tak jsme si ve Lhotě museli na koupaliště ještě nějakou tu desítku let počkat. Poprvé se také schůze konala na Kyjích, a to u Petrůšků. Jednalo se na ní mimo jiné o akademii při příležitosti 70. narozenin Josefa Fučíka. Další schůzi o měsíc později tak mohl br. Petrášek zahájit vyslovením blahopřání br. Fučíku Jos., zasloužilému zakladateli, k jeho sedmdesátinám. *Darován byl mu obraz ručně malovaný. Br. Fučík dojat děkoval za uznání i přání mu projevená řka, že neví či skutečně tak pracoval, by uznání mu projeveno bylo. Na to br. Dědek vyjmenovává detailně, co vše nejen pro Sokola, ale i pro celou obec vykonal. Br. Fučík opět vysvětloval, že to vše pracoval pouze pro celek, vida, že to je věc nutná, nedbaje*

na různé utrhovačné posudky. Napomínal, bychom jeho práci nepřeceňovali, řka, že kdyby učitel v obci nepracoval – kdo by měl pracovat, a litoval, že je již stár pro práce další, což všechno taktó doslova zapsal Karel Havel.

V roce 1930 si jeli Sokolové zacvičit do Konecchlumí a Ostroměře. Zúčastnili se také slavnostního otevření sokolovny v Lomnici nad Popelkou a v Libuni. Na výlet autobusem se vydali do Kutné Hory, čímž začala tradice každoročních pořádání autobusových zájezdů. Jednota dostala také nařízení o rozšíření své knihovničky o brožuru o M. Tyršovi (1931). Povinnost koupit si tuto knížku přišla na 25 K, což byla polovina pokladní hotovosti. Tu druhou potom rádi věnovali jako příspěvek pro postavení sokolovny v Šicdorfu, jelikož v tomto známčelém území se jednotě stávají různé překážky v její činnosti. V roce 1931 uspořádaly jednoty ve Valdicích, Železnici a Lhotě společnou besídku, na které cvičili společně zástupci všech těchto Sokolů. Příprava těchto podzimních akcí zabrala tolik času, že lhotičtí cvičenci museli pilně dohánět skluz v přípravě na IX. sjezd všesokolský v Praze, na který se přihlásilo 12 členů naší jednoty a který se konal v roce 1932.

Téhož roku se naši Sokolové zúčastnili slavnosti při pokládání základního kamene železnické sokolovny – 1.5. přišlo do Železnice celkem 17 našich cvičenců v krojích. Za naši jednotu učinil bratr Stříbrný poklep s tímto heslem: „Za bouřlivé noci

ukazuje plavcům a lodím bezpečný vjezd do přístavu maják. Tato sokolovna, na jejíž základní kámen poklepávám, nechť také ukazuje nejen občanům v Železnici, ale i v širokém okolí, jak se mají ubíratí vpřed k obraně vlasti a národa.“ Sokolovna byla za čtvrt roku postavená, a tak se Sokolové mohli vydat do Železnice znovu, tentokrát ke slavnostnímu otevření a odhalení pomníku dr. Miroslava Tyrše. Městečko Železnice spojilo tuto slavnost s II. sjezdem železnických rodáků, a tak bylo ve dnech 13. a 14. srpna 1932 u našich sousedů opravdu rušno. V listopadových dnech žádal hostinský Vik zvýšení nájmu ze cvičení na sále, na což Sokol nepřistoupil a začal vyjednávat o možnosti cvičit v nové železnické sokolovně. Teprve potom p. Vik slevil ze svých požadavků a nadále se tak cvičilo na sále lhotecké hospody čp. 1. Po dvou letech potom nechal místnost ku cvičení docela zdarma. Během těch dvou let (1932-1933) došlo k určitému útlumu činnosti Sokola, který je v širším ekonomickém kontextu pochopitelný.

R. 1934 se znovu objevily debaty o stavbě koupaliště a dokonce puoval k župě dotaz, kdo by mohl nejlépe nakreslit plány. O rok později došly od Č.O.S. (i pod tlakem složité situace za hranicemi Čech) nové pokyny týkající se branné výchovy Sokolstva. Naši Sokolové se proto rozhodli koupit si vzduchovou pušku, pro kterou osobně zajel Václav Havlík až do Opočna. Na oslavu 50. výročí založení Sokola v Liberci odjeli r. 1936

ze Lhoty 4 členové jednoty. I velké oslavy v Liberci měly demonstrovat sílu a připravenost Čechů v pohraničí. Další takovou mohutnou demonstrační akcí byl 18. dubna 1937 branný sraz sokolský v celé republice a konal se samozřejmě i ve Lhotě. Rok 1938 probíhal hlavně v přípravách na další slet, ale všude již bylo cítit napjatou atmosféru z vývoje evropské politiky. V r. 1939 se měl ve Lhotě konat okrskový slet, byl však o rok odložen a zanedlouho bylo jasné, že se nebude vůbec konat. Sokolové ve Lhotě byli na rozpacích, jaký postoj zaujmout k vývoji ve společnosti, a řídili se proto radami župních věstníků. Ty v té době doporučovaly pouze vycházky po okolí v civilním oblečení. Jakousi činnost vyvíjel Sokol ještě v roce 1940, ale valnou hromadou ze dne 9. března 1941 (za přítomnosti policie) jeho práce téměř končí.

První valná hromada v osvobozené republice se konala 26.1.1946. Zúčastnili se jí všichni tehdejší členové Sokola (17 mužů a 5 žen). Starosta jednoty vzpomínal hlavně léta perzekuce a četl zprávy z okolních Sokolů, kteří jejich členové se z války nevrátili. S novým zápalem se v těchto letech pustil náš Sokol do práce a obnovil ji ve všech směrech – při cvičení, zábavách či kulturních akcích. Navíc se v listopadu 1946 ustavil ve lhotě lyžařský odbor (10 členů), který zahájil svoji činnost závody. Župní zástupce, který se zúčastnil valné hromady v roce 1947, tak mohl konstatovat, že naše jednoty v přepočtu na

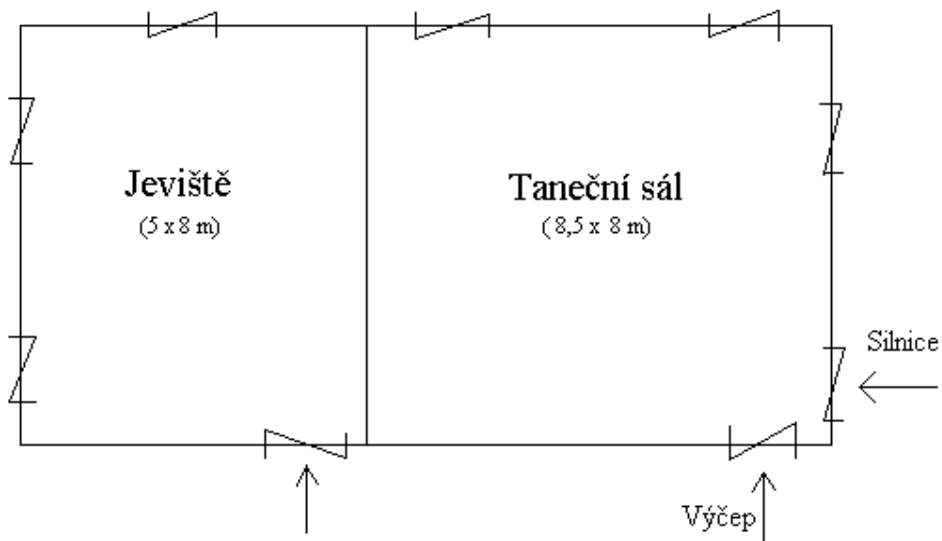
Tabulka hlavních činníků Sokola pro Kyje a Lhotu v letech 1920 – 1952. Od r. 1953 se úplně změnila struktura vedení základních organizací Sokola. Dalšími starosty (předsedy) od r. 1953 byli: Morávek Josef ml., Seliger Jaroslav a Vejvara Zdeněk. Posledními potom Jenček Josef a Hercíková Jana.

Rok	Starosta	Místopředseda	Vzdělavatel	Náčelník	Jednatel	Náčelnice	Členská základna		
							Mužů	Žen	Celk.
1920	Fučík Jaroslav	Zajíc Josef (Kyje)	Fučík Josef	Stránský Bohuslav	Dědek Petr		30	19	49
1921	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Fučík Josef	Mizera Bedřich	Dědek Petr		22	21	43
1922	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Fučík Josef	Vojtíšek František	Dědek Petr	Mrázková Vlasta	18	19	37
1923	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Fučík Josef,	Havlík Václav	Dědek Petr	Mrázková Vlasta	16	8	24
1924	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Fučík Josef	Vojtíšek František	Dědek Petr	Mrázková Vlasta	18	3	21
1925	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Stříbrný Josef	Vojtíšek František	Dědek Petr	Mrázková Vlasta	18	3	21
1926	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Stříbrný Josef,	Vojtíšek František	Dědek Petr	Havlíková Anna	18	3	21
1927	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Fučík Josef	Havlík Václav	Dědek Petr	Podzimková Josefa	17	3	20
1928	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Stříbrný Josef,	Havlík Václav	Dědek Petr	Havlíková Anna	18	4	22
1929	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Petrásek Zdeněk	Havlík Václav	Dědek Petr	Havlíková Anna	21	6	27
1930	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Petrásek Zdeněk	Havlík Václav	Dědek Petr	Luňáková Anna	20	4	24
1931	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Petrásek Zdeněk	Dědek Petr	Dědek Petr	Fučíková Vlasta	20	5	25
1932	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Petrásek Zdeněk	Dědek Petr	Dědek Petr	Fučíková Vlasta	22	7	29
1933	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Petrásek Zdeněk	Dědek Petr	Dědek Petr	Zajícová Jaroslava	21	5	26
1934	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Petrásek Zdeněk	Dědek Petr	Dědek Petr	Zajícová Jaroslava	22	5	27
1935	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Havlík Václav	Dědek Petr	Dědek Petr	Zajícová Jaroslava	16	6	22
1936	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Havlík Václav	Dědek Petr	Dědek Petr	Morávková Anna	14	4	18
1937	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Havlík Václav	Dědek Petr	Dědek Petr	Stránská Františka	17	10	27
1938	Zajíc Josef (Lhota)	Zajíc Josef (Kyje)	Kropáček Petr	Nydrle Josef ml.	Dědek Petr	Stránská Františka	19	11	30
1939	Zajíc Josef (Kyje)	Zajíc Josef (Lhota)	Kropáček Petr	Nydrle Josef ml.	Dědek Petr	Jenčková Lidmila	18	10	28
1940	Zajíc Josef (Kyje)	Zajíc Josef (Lhota)	Kropáček Petr	Nydrle Josef ml.	Dědek Petr	Jenčková Lidmila	17	5	22
1941	Zajíc Josef (Kyje)	Zajíc Josef (Lhota)	Kropáček Petr		Dědek Petr				
1942	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1943	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1944	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1945	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1946	Zajíc Josef (Kyje)	Zajíc Josef (Lhota)		Novotný Josef	Dědek Petr	Blažková Jarmila	25	16	41
1947	Zajíc Josef (Kyje)	Zajíc Josef (Lhota)	Dlouhý Josef	Blažek František	Dědek Petr	Blažková Jarmila			
1948	Zajíc Josef (Kyje)	Zajíc Josef (Lhota)	Dlouhý Josef	Rulc Jaroslav	Dědek Petr	Blažková Jarmila	29	21	50
1949	Zajíc Josef (Lhota)	Fučík Oldřich	Luňák František	Haratický Josef	Kočárek Jan	Blažková Jarmila			
1950	Zajíc Josef (Lhota)	Fučík Oldřich	Luňák František	Haratický Josef	Kočárek Jan	Blažková Jarmila			
1951	Zajíc Josef (Lhota)	Kočárek Jan	Dlouhý Josef	Morávek Bohumil	Seliger Jaroslav	Blažková Jarmila			
1952	Morávek Josef ml.		Večerník Ladislav	Morávek Bohumil	Seliger Jaroslav	Blažková Jarmila	32	19	51

jednoho člena vyvíjí v rámci Čížkovy župy největší činnost. Série akcí pokračovala i v tomto roce (tajný výlet, zájezd do Lidic, na Karlštejn, s dětmi na Pecku, divadla atd.), a tak nezbývalo na další valné hromadě 18.1.1948 než znovu konstatovat výbornou práci naší jednoty, v rámci které vyzdvihl hlavně sestru náčelnici. Ani po únorové politické změně nepřestala naše jednota vyvíjet činnost. Na schůzích sice docházelo k ostřejším debatám, ale většina zúčastněných se přes své rozdílné názory na vývoj společnosti dokázala shodnout při práci v Sokole. Sokol pomalu měnil svoji strukturu (nebo mu spíše byla měněna zvenčí). R. 1950 přešel ze zrušené Čížkovy župy pod okresní výbor Sokola v Semilech a krajský výbor v Liberci. Název Tělocvičná jednota Sokol se změnil na Tělovýchovná jednota Sokol. Lhotečtí Sokolové však dál konali svoji starou práci a konali ji dobře. O tom svědčí i velké množství pořádaných akcí. Na valné hromadě 23.3. 1951 tak zástupce okresu oceňuje práci našeho Sokola, ale nabádá, aby se jednota zapojila více do nově vzniklých aktivit. K tomu nutil staré sokolské organizace i nový zákon z 12. 12. 1952, který jim vymezil nové pole působnosti v rámci státní struktury a přejmenoval je na Dobrovolné sportovní organizace (D.S.O.) Sokol. Lhotecký Sokol prošel v tomto období (1952 – 1957) krizí, ale zůstalo v něm stále dost činných členů. Ti upravili místo již nevyhovujícího hřiště pod Kyjemi nové před lesem

Zlatníkem a připravovali se na spartakiádu. Na ni odjelo do Železného Brodu 15 žáků a 9 dorostenek, do Prahy potom 6 žen a 3 dorostenky. Avšak nikdo neměl moc chutí k práci ve vedení organizace. K dalšímu přejmenování došlo v roce 1957, a to zpět na Tělovýchovnou jednotu Sokol. Jako by změna názvu signalizovala i změnu v přístupu k Sokolu ve Lhotě. Od té doby se kalendář akcí pořádaných Sokolem začal opět utěšeně plnit.

Ještě téhož roku přišla od okresního výboru Sokola výrazná dotace a z ní se mj. koupilo nové nářadí - švédská bedna, dvoje žebříny, žíněnka, dětské míče, plné míče a kriketové míčky. Koženou žíněnku věnoval Sokolu o rok později národní výbor. Dále se kupovaly i drobnější věci potřebné ke cvičení a r. 1959 zakoupil Sokol gramorádio, které bylo potřeba k nácvičku skladeb na další spartakiádu. Na tu odjelo r. 1960 do Prahy 6 dorostenek a 3 ženy. Začátkem padesátých let měl Sokol 39 členů, k r. 1960 jich bylo 31. R. 1963 se Sokol přestěhoval ze sálu hostince u Viků do nového sálu kulturního domu. Veškeré další tradiční aktivity se poté konaly v KD. R. 1964 se koupil stůl na stolní tenis. O rok později nacvičil učitel Brunclík s dětmi veselou estrádu a na 3. spartakiádu odjely

Cvičební místnost v hospodě čp. 1 (U Viků)

Razítka lhoteckého Sokola. (První se používalo v letech 1920-1952, druhé od r.1952 a poslední od r.1957)

4 ženy. Pokračovalo se i v pravidelných výletech. Počet členů Sokola začal opět stoupat a r. 1967 jich bylo 42. V této době byla nedílnou součástí činnosti Sokola i pomoc při práci v zemědělství a na obecních stavbách. Po kulturním domě se začalo budovat koupaliště a hřiště u KD. Do KD daroval OV ČSTV naší jednotě kruhy, střední bradla, kozu, pružný můstek a dva ribstoly. Zakoupena byla lavička. R. 1973 bylo dokončeno hřiště u KD a Sokol měl v té době 39 členů. R. 1975 přišel na hřiště antukový povrch a na spartakiádu nacvičovalo 10 žen, z nichž do Prahy jely 4. R. 1977 se vycházkami po okolí začal plnit odznak 100 jarních kilometrů a v zimě se konaly závody na lyžích. Od r. 1979 navázal Sokol na hraní divadla a děti nacvičily první pohádku. Koncem sedmdesátých let vznikl při Sokole oddíl stolního tenisu a zanedlouho začali muži hrát okresní soutěž. Počátkem osmdesátých let se k nim přidali i žáci a žákyně. Jejich družstva patřila k nejlepším v okrese, a tak na turnaje, které se ve Lhotě začaly pořádat, jezdili mladí hráči a hráčky z širokého okolí (účast bývala kolem 40 stolních tenistů). Začaly se také pořádat vánoční turnaje pro neregistrované hráče. Od r. 1979 pořádal Sokol na hřišti volejbalové turnaje. Na spartakiádu v r. 1980 nacvičovalo mladší žactvo a ženy a na tu v r. 1985 se do Prahy vypravily opět 4 ženy (celkem jich nacvičovalo 9). V roce 1986 se členská

základna rozšířila na 49 členů (muži 16, ženy 26, dorostenky 5, dorostenci 2 + žáci 12, žákyně 13, z toho 21 v oddíle st. tenisu). R. 1990 si Sokol připomenul 70 let svého trvání oslavou, která byla spojena s promítáním a výstavou. V nedávné historii Sokola můžeme vystopovat mnoho dalších aktivit (stanování na Branžeži, dětské karnevaly, Mikulášské nadílky, dětské poutě, plesy, divadla, výlety, zábavy, oslavy, a při tom všem samozřejmě pravidelná cvičení). Na Posezení při čaji (beseda se známými lidmi) se podařilo pozvat i takové osobnosti české kultury, jakými bezesporu jsou spisovatelka Marie Kubátová a grafik Vladimír Komárek. V posledních letech se investovalo i do zvelebení KD – bylo např. pořízeno nové halogenové osvětlení a vymalován sál i přísálí. V loňském roce byly proškoleny nové mladé cvičitelky. Poslední akcí před osmdesátými narozeninami Sokola bylo pořádání oslav 100 let divadla v Bradlecké Lhotě (spolu s Hasiči). Co je potěšitelné, že na mnoho akcí našlo cestu do Lhoty i plno lidí z okolí.

Spolky z naší vesnice vykonaly pro Bradleckou Lhotu a její obyvatele mnoho. Svůj nezanedbatelný podíl na tom má i Sokol a každý aktivní člen v jeho osmdesátileté historii.

-j&vh-